

Opbrengst primeert

Geert Keirsebilck kiest voor veel en snel beschikbare energie

Een hoge opbrengst van kwalitatieve maïs is het hoofddoel bij de raskeuze van Geert Keirsebilck uit Sint-Joris (België).

Daarnaast spelen ook de verteerbaarheid, het zetmeelgehalte en de vroegheid van het ras een duidelijke rol.

Voor het komende groeiseizoen heeft melkveehouder Geert Keirsebilck (34) uit het Westvlaamse Sint-Joris, een deelgemeente van Nieuwpoort, nog geen maïsrassen gekozen. Dat hij al wel nagedacht heeft over welke rassen dit jaar zijn percelen mogen begroeien, is duidelijk. Met de lijsten van proefveldresultaten op tafel geeft hij aan welke punten op zijn bedrijfsbelangrijk zijn.

Opbrengst en kwaliteit

Op de totale bedrijfsoppervlakte van iets meer dan 100 hectare, hoofdzakelijk bestaande uit poldergrond, verbouwt Keirsebilck het komende groeiseizoen 20 hectare kuilmaïs naast wintertarwe, vlas, suikerbieten, weidegras en graszaad. Met dit areaal produceert hij ruwvoer voor zijn 65-koppige melkveestapel en het bijhorende jongvee. Ondanks de royale omvang van het bedrijf staat opbrengst bij de raskeuze voorop. 'Vanzelfsprekend krijgt als eerste de totale VEM-opbrengst per hectare aandacht', legt Keirsebilck uit. 'Daar draait het uiteindelijk bij alle teelten om.'

Als tweede selectiecriteria bij zijn raskeuze duidt Keirsebilck de verteerbaarheid van de organische stof aan. De snelheid van het vrijkomen van de energie vindt hij vooral belangrijk voor koeien in het begin van de lactatie. 'Pas gekalfde koeien hebben veel energie nodig. Daarom moeten de energierijke bestanddelen snel kunnen vrijkomen.' Dezelfde verklaring geeft Keirsebilck ook voor het zetmeelgehalte. Dat ziet hij het liefst aan de hogere kant. 'Vooral voor de pas gekalfde

koeien is het belangrijk dat er veel beschikbare energie uit de kuilmaïs vrijkomt', vertelt Keirsebilck. Op de vraag of koeien in het tweede deel van de lactatie daardoor vaker vet worden of in een te ruime conditie de droogstand ingaan, is het antwoord negatief. 'Door de melkkoeien in twee groepen op te splitsen is het rantsoen gemakkelijk bij te sturen. Zo kan het probleem van vervetting van eind lactatiedieren op een eenvoudige manier vermeden worden.' Dat deze voermethode goed op het bedrijf past, blijkt ook uit de 305-dagenproductie, die 9911 kg melk bedraagt met 3,93 % vet en 3,35 % eiwit.

Vroegheid

Toch spelen voor Keirsebilck niet alleen opbrengst en kwaliteitskenmerken een rol bij de keuze. Omdat vaak onmiddellijk

na de maïsteelt wintertarwe op de poldergronden wordt ingezaaid, is ook de vroegheid van de maïsrassen van groot belang. Vroegere rassen, in België aangegeven met een vroegheid of getal tussen 220 en 230, genieten daarom de voorkeur boven de latere soorten. Vroegere rassen hebben bovendien het extra voordeel dat er meer ruimte is voor de keuze van het oogsttijdstip en daarom vindt hij een goed 'stay-green'-effect belangrijk. Zelf opteert Keirsebilck voor iets rijpere maïs. 'Het is onze bedoeling om de maïs af te stemmen op de graskuil. Ons gras proberen we altijd in een zeer jong stadium in te kuilen. Door de combinatie van tragere maïs met sneller gras proberen we het rantsoen in evenwicht te brengen.'

Om het risico wat te spreiden kiest Keirsebilck er elk jaar voor drie rassen uit te zaaien. Jaarlijks hoort daar ook een van de recentere rassen bij. Zo zaaide hij tijdens het afgelopen groeiseizoen Trento uit naast de rassen Fjord en Achat. In 2001 kregen de rassen Romario, Etendard en Banguy kans. Voor het komende jaar is het nog even afwachten.

Annelies Debergh

Geert Keirsebilck: 'Hoge opbrengst. Daar draait het bij alle teelten om'

special
maïs